Dosar nr. 4r-4611/25 Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
PIGD nr. 4-25053805-02-4r-18112025 Judecător: Botnaraș Viorel

D E C I Z I E

30 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în şedinţă de judecată, *fără participarea părţilor*, recursul declarat de Cojocaru Ina împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 octombrie 2025, prin care s-a respins contestația depusă de Cojocaru Ina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.379696 din 10 aprilie 2025 și deciziei de sancționare din 10 aprilie 2025, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Procedura de înștiințare a părților a fost respectată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond.

La 10 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni, Cioina Ion, a întocmit în privința Inei Cojocaru procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 379696, fiind reținut în sarcina acesteia că, în perioada 01.01.2024-22.10.2024, în perioada anului, lunii ianuarie-octombrie 2024 a primit sume bănești pentru a reprezenta votul la alegerile din toamna anului 2024, acţiunile fiind calificate în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Iar, prin decizia agentului constatator din 10 aprilie 2025, Cojocaru Ina a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 lei.

La 17 aprilie 2025, Cojocaru Ina a înaintat contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 379696 și deciziei de sancționare din 10 aprilie 2025.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 octombrie 2025 s-a respins contestația depusă de Cojocaru Ina, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.379696 din 10.04.2025 și deciziei de sancționare din 10 aprilie 2025, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanţe, Cojocaru Ina a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni din 31 octombrie 2025 şi remiterea cauzei la rejudecare în primă instanţă.

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, hotărârea primei instanțe este neîntemeiată și nelegală, fiind rezultatul unei examinări incomplete și al unei aprecieri eronate a probelor.

Arată că agentul constatator nu a întreprins acțiuni efective pentru elucidarea circumstanțelor cauzei, iar procesul-verbal contravențional a fost întocmit imediat după audierea sa, fără verificarea explicațiilor oferite. Menționează că la momentul audierii agentul constatator i-a comunicat doar că numele său figurează în anumite liste și i-a adresat întrebări referitoare la domiciliu, apartenența politică și utilizarea unei aplicații pentru transferuri din Federația Rusă, fără a-i comunica faptul că acuzația se întemeia pe numărul de telefon.

Recurenta afirmă că abia ulterior întocmirii procesului-verbal, când a solicitat materialele cauzei, agentul constatator i-a comunicat că identificarea sa s-a realizat în baza numărului de telefon menționat. În acest sens, susține că numărul indicat, deși contractul cu operatorul de telefonie fusese încheiat pe numele său, era utilizat efectiv și exclusiv de mama sa, Gondiu Raisa, începând cu anul 2019.

Indică că necomunicarea, înainte de întocmirea procesului-verbal, a faptului că numărul de telefon constituia elementul central al acuzației i-a limitat posibilitatea de a-și formula apărarea și de a prezenta imediat explicațiile și probele referitoare la utilizatorul efectiv al acestuia. Totodată, invocă faptul că nici în procesul-verbal agentul constatator nu este indicat că identificarea sa a avut loc în baza respectivului număr de telefon.

Cît privește aprecierea data de prima instanță declarațiilor martorului Gondiu Raisa, care a confirmat că utiliza numărul respectiv, ca fiind date în vederea exonerării recurentei de răspundere, anexează contractul de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă din 2 decembrie 2024, în care Gondiu Raisa a indicat numărul 068924730, precum și contractul de abonament din 22 februarie 2019, încheiat pe numele acesteia, în care figurează același număr. Opinează recurenta că aceste înscrisuri, fiind anterioare pornirii procesului contravențional, confirmă

utilizarea de facto a numărului de către Gondiu Raisa și coroborează declarațiile acesteia.

De asemenea, recurenta susține că nu a fost probată materialitatea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, întrucât nu există dovada că ea ar fi primit, pretins ori acceptat bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul exercitării unor drepturi electorale. Acuzația se întemeiază pe opt mesaje recepționate prin aplicația PSB, asociate numărului de telefon menționat, fără a fi stabilită persoana care utiliza efectiv numărul și fără a fi demonstrată primirea vreunui avantaj ori existența intenției cerute de norma contravențională.

Totodată, recurenta invocă aplicarea eronată a art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, susținând că prima instanță a tratat un extras tehnic și existența unor mesaje electronice drept dovadă a contravenției, fără a stabili primirea, acceptarea sau pretinderea unor bunuri ori avantaje. În aceeași ordine de idei, afirmă că simpla recepționare a unor SMS-uri pe un număr înregistrat contractual pe numele unei persoane nu echivalează cu primirea sau acceptarea unor avantaje electorale.

În continuare, recurenta invocă insuficiența probatoriului administrat, susținând că procesul-verbal contravențional, raportul șefului-adjunct interimar al IP Ialoveni, raportul de analiză informațional-criminală întocmit într-o cauză penală, extrasul referitor la numărul de telefon și cele opt SMS-uri recepționate prin aplicația PSB, precum și încheierile judecătorului de instrucție nu demonstrează că anume ea a primit bunuri ori avantaje în scop electoral. În opinia sa, vinovăția nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar dubiile care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea persoanei acuzate, conform principiului *in dubio pro reo*.

În final, recurenta susține că nu a fost demonstrat, prin probe pertinente, concludente și utile, faptul că în perioada 01.01.2024-22.10.2024 ar fi primit bunuri în scopul exercitării drepturilor electorale în cadrul alegerilor din toamna anului 2024, prin intermediul PSB Bank, pentru favorizarea unui candidat electoral.

La 11 mai 2025 Cojocaru Ina a depus supliment la cererea de recurs, prin care suplimentar motivelor expuse în cererea de recurs, invocând deficiențe ale probatoriului administrat în cauza contravențională, susținând, că rezultatele măsurii speciale de investigații sunt inadmisibile, întrucât utilizarea acestora a fost autorizată de judecătorul de instrucție într-o altă cauză contravențională, iar la materialele prezentei cauze lipsesc rezultatele propriu-zise și procesul-verbal de consemnare a acestora.

De asemenea, subliniază că art. 47¹ Cod contravențional a fost aplicat retroactiv, deoarece perioada imputată, 01.01.2024-22.10.2024, include și

intervalul anterior intrării în vigoare a normei, la 15 august 2024, fără a fi stabilită data concretă a celor opt conexiuni prin SMS.

În acest sens punctează că, acuzația este formulată imprecis, nefiind individualizate data, modalitatea, suma, moneda și împrejurările în care recurenta ar fi primit efectiv mijloacele bănești, simpla recepționare a unor SMS-uri neconfirmând primirea banilor. Cu atît mai mult că, nu este cunoscut conținutul celor opt SMS-uri, astfel încât, nu există probe că acestea ar avea legătură cu coruperea electorală sau că prin intermediul lor ar fi primit efectiv mijloace bănești.

În continuare indică că, prima instanță a depășit limitele acuzației, reținând și modalitățile de pretindere și acceptare, deși prin procesul-verbal recurentei i-a fost imputată primirea sumelor bănești.

Consideră că nu există probe care să confirme existența faptei contravenționale și să demonstreze săvârșirea acesteia de către Ina Cojocaru, iar prima instanță nu a verificat corespunzător legalitatea și temeinicia procesului-verbal contravențional.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că recursul declarat de Cojocaru Ina este întemeiat și pasibil de a fi admis, cu casarea hotărârii instanței de fond și remiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Conform art. 471 alin. (1)-(2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art. 33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Aderent, dispozițiile art. 458 alin. (1) Cod contravențional stabilesc că, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Totodată, în accepțiunea art. 425 alin. (1) –(5) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional,

declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medicolegale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-sede lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În conformitate cu art. 440 alin. (1)-(3) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează cînd dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale. În cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol și să emită decizia asupra cauzei.

Din materialele cauzei Colegiul constată că, la 10 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni, Cioina Ion, a întocmit în privința Inei Cojocaru procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr.379696, fiind reținut în sarcina acesteia că, în perioada 01.01.2024-22.10.2024, în perioada anului, lunii ianuarie-octombrie 2024 a primit sume bănești pentru a reprezenta votul la alegerile din toamna anului 2024, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Prin decizia agentului constatator din 10 aprilie 2025, Cojocaru Ina a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 lei.

La 17 aprilie 2025, Cojocaru Ina a depus contestație în ordinea stabilită de art.448 Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 octombrie 2025 s-a respins contestația depusă de Cojocaru Ina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.379696 din 10.04.2025 și deciziei de sancționare din 10 aprilie 2025, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Pentru a hotărî în sensul soluției pronunțate, instanța de fond a reținut că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea cerințelor art.443 Cod contravențional, acesta conținând toate mențiunile obligatorii prevăzute de lege, astfel încât nu există temeiuri de nulitate a actului contestat.

În ceea ce privește fondul cauzei, instanța a considerat că vinovăția Inei Cojocaru rezultă din materialele administrate.

Totodată, instanța a subliniat că prezumția de legalitate și veridicitate a procesului-verbal nu a fost răsturnată prin probe pertinente și concludente, iar argumentele contestatarului au fost apreciate ca fiind declarative și nefondate. De asemenea, s-a reținut că utilizarea unei aplicații mobile și recepționarea mesajelor relevante presupun o conduită voluntară a persoanei și confirmă implicarea acesteia în mecanismul descris de agentul constatator.

Analizând circumstanțele de fapt și de drept în raport cu probatoriul administrat la materialele cauzei, Colegiul penal consideră că instanța de fond pripit și eronat a ajuns la concluzia soluției pronunțate, din considerentele ce succed.

Colegiul penal atestă, că Inei Cojocaru i se impută comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

În conformitate cu art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional (în vigoare la data incriminării) constituie contravenţie și se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Colegiul notează că obiectul juridic al contravenției prevăzute de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional, reprezintă relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional, se manifestă alternativ prin cel puțin una din faptele de: pretindere, primire sau acceptare, de către un alegător, a unor serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin.

Pentru a constitui contravenție, bunurile sau serviciile trebuie să nu i se cuvină în mod legal și trebuie să fie destinate influențării modului de exercitare a votului, (adică pentru a determina alegătorul cum să voteze sau să nu voteze).

Totodată, Colegiul reține că, pentru a fi întrunită latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47^1 Cod contravențional, este suficientă constatarea uneia dintre acțiunile prejudiciabile - pretinderea, primirea sau acceptarea.

În sensul prevederii art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, primirea se exprimă în luarea de către alegător în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. Primirea implică darea din partea corupătorului.

Ca urmare în cazul contravenției, săvârşite prin primire - acțiunile făptuitorului se exprimă în luarea în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă.

În speță, conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.379696 din 10 aprilie 2025, Inei Cojocaru i se incriminează că, *în perioada 01.01.2024-22.10.2024, în perioada anului, lunii ianuarie-octombrie 2024 a primit sume băneşti pentru a reprezenta votul la alegerile din toamna anului 2024.*

Colegiul penal evidențiază că, pentru o apreciere corectă și fundamentată a faptelor imputate, este imperativ ca instanța de judecată să dispună de probe clare, pertinente și concludente, administrate în condițiile legii, care să confirme existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei în limitele învinuirii formulate.

În acest sens, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare reprezintă acte emise de autoritatea competentă, acestea nu beneficiază de o forță probantă absolută, iar simpla consemnare a unor circumstanțe de către agentul constatator nu este suficientă pentru a fundamenta, în mod exclusiv, concluzia privind vinovăția persoanei trase la răspundere contravențională.

Or, conform art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată până la dovedirea vinovăției sale în conformitate cu legea, iar toate dubiile care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea acesteia. Concluziile referitoare la existența contravenției și vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri sau pe simple afirmații cu caracter general.

Colegiul penal reiterează că, în lipsa unor probe pertinente, concludente și suficiente, răspunderea contravențională a persoanei nu poate fi angajată, concluzia asupra vinovăției neputând fi întemeiată pe presupuneri, iar dubiile care nu pot fi înlăturate urmând a fi interpretate în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit procesului-verbal seria MAI06 nr. 379696 din 10 aprilie 2025, Inei Cojocaru i s-a imputat că, în perioada *01 ianuarie 2024-22 octombrie 2024,* ar fi primit bunuri în scopul exercitării drepturilor electorale în cadrul alegerilor din toamna anului 2024.

Or, stabilirea concretă a momentului săvârșirii pretinsei fapte prezintă o relevanță determinantă, în condițiile în care art. 47[1] Cod contravențional, în temeiul căruia a fost sancționată recurenta, a fost introdus prin Legea nr. 230 din 31 iulie

2024 și a intrat în vigoare la *15 august 2024*. Prin urmare, includerea în perioada imputată a intervalului 01 ianuarie-14 august 2024 impunea verificarea și individualizarea momentului în care s-ar fi realizat acțiunea ce întrunește elementele constitutive ale contravenției, sub aspectul respectării principiului aplicării legii contravenționale în timp.

În acest context, Colegiul observă că prima instanță și-a întemeiat concluzia privind vinovăția recurentei, între altele, pe asocierea numărului de telefon, înregistrat pe numele acesteia, cu recepționarea a *opt mesaje prin aplicația PSB*, apreciind că această împrejurare confirmă interacțiunea cu infrastructura digitală a instituției bancare. Cu toate acestea, din materialele reținute de prima instanță nu rezultă data concretă la care au fost recepționate cele opt mesaje, astfel încât nu poate fi stabilit dacă acestea au fost recepționate anterior sau ulterior datei de 15 august 2024 și, implicit, dacă faptele imputate se situează în perioada în care art.47[1] Cod contravențional era în vigoare.

Or, în lipsa stabilirii momentului concret al recepționării mesajelor și al pretinselor operațiuni financiare, nu poate fi verificat dacă aceste circumstanțe se înscriu temporal în perioada de aplicabilitate a normei contravenționale invocate și nici dacă ele au avut loc în contextul procesului electoral relevant.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că prima instanță nu a verificat pe deplin circumstanțele relevante ale cauzei și nu a dat o apreciere suficientă aspectelor menționate supra și anume, nu a verificat în mod suficient momentul săvârșirii faptei imputate și nici existența acțiunii concrete de primire a bunurilor sau mijloacelor bănești, deși aceste împrejurări erau esențiale atât pentru stabilirea elementelor constitutive ale contravenției, cât și pentru verificarea aplicabilității în timp a art. 47[1] Cod contravențional.

Se subliniază că, CtEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art.6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art.6 îi atribuie „instanței” obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct.19-20, pct.59 și 61).* Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei *(Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.), nr.40490/98 și Dima împotriva României, 16.11.2006).*

Din interpretarea art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se

expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

În consecință, Colegiul penal a reținut că instanța de fond a examinat cauza în mod superficial și unilateral, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar, adică prezenței sau lipsei probelor anexate la materialele cauzei pentru confirmarea vinovăției contravenientului.

Prin urmare, erorile constatate impun casarea hotărârii instanței de fond și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, pentru examinarea contestației sub toate aspectele de fapt și de drept și pronunțarea unei hotărâri legale, întemeiate și motivate.

La judecarea cauzei instanța de fond urmează să țină cont de cerințele art.458 Codul contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

La o nouă examinare, vor fi avute în vedere cele enunțate supra, urmând a fi pronunțată o hotărâre legală, întemeiată și motivată, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin.(1) pct.2) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,–

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Cojocaru Ina.

Se casează hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 octombrie 2025, adoptată în cauza contravențională la contestația depusă Cojocaru Ina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.379696 și deciziei de sancționare din 10 aprilie 2025, și se dispune rejudecarea cauzei în prima instanță, de către un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***